

A Kúria a Sipos és Moskovits Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek a dr. Marjai Tibor ügyvéd által képviselt alperes ellen munkaviszony jogellenes megszüntetésének megállapítása és jogkövetkezményei iránt a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnál 2.M.209/2012. szám alatt megindított és másodfokon a Nyíregyházi Törvényszék 4.Mf.20.604/2013/3. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Nyíregyházi Törvényszék 4.Mf.20.604/2013/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek - tizenöt napon belül - 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felmerült felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad.

I n d o k o l á s

A felperes keresete az alperes által 2012. január 23-án közölt felmondás jogellenességének megállapítására és annak jogkövetkezményei alkalmazására irányult.

A Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2.M.209/2012/7. számú ítéletével hatályon kívül helyezte az alperes által kiadott, 2012. január 23-án kelt felmondást. Megállapította, hogy a felperes munkaviszonya az alperesnél az ítélet jogerőre emelkedésekor szűnik meg. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek bruttó 355.500,- Ft elmaradt munkabért és 1.188.000,- Ft-ot a munkaviszony jogellenes megszüntetésére tekintettel, valamint perköltséget.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperest az alperes először 2001. június 20-tól 2001. szeptember 30-ig határozott időre, adminisztrátor munkakörben, majd 2001. szeptember 25-én kelt munkaszerződés módosítással határozatlan idejű munkaviszonyban foglalkoztatta. A felperes munkaköre később ügyintézőre változott.

A felperes munkavégzési helye az alperes tervezési és fejlesztési csoportjánál volt Ny.-n, ahol egyműszakos munkarendben dolgozott. A felperes munkakörének betöltéséhez szükséges iskolai végzettség a középfokú pályázatkészítői képesítés volt. A felperes munkakörébe tartozott a pályázatok megírásában, kapcsolódó jelentések elkészítésében való aktív közreműködés és a közvetlen munkahelyi felettese által meghatározott egyéb adminisztrációs feladatok ellátása.

A felperest a közvetlen munkahelyi vezetője, R.T. 2011. novemberében arra utasította, hogy működjön közre az alperes új helyre való költöztetésében. Az irodában lévő iratokat szelektálnia, irattározni kellett és a fennmaradó iratokat átvinni az új helyre, azokról kimutatást kellett készítenie.

2011. december 1-jén közvetlen munkahelyi vezetője megbízta a

pályázatok figyelésével, azzal, hogy a gy. pályázatra külön felhívták a felperes figyelmét, mert a Gy. Polgármesteri Hivatalnál végzett az alperes takarítási munkálatokat. A pályázatok figyelésének rendszerességét nem határozták meg, a pályázatfigyelésről írásos feljegyzés nem volt és a kialakult gyakorlat alapján végezték a feladatokat. Elvárás volt a felperessel szemben, hogy valamennyi olyan pályázatot figyeljen, amely az alperes tevékenységi körébe tartozott, így ez a takarításra is kiterjedt.

R.T.-t az alperes vezérigazgatója és vezetősége a kiírt pályázatokról rendszeresen kérdezte, mivel az ő feladatát is képezte azok figyelése. A perbeli időszakra a korábbi négy fős szervezeti egység létszáma a felére - személy szerint R.T.-re és felperesre - csökkent. R.T. a vezetőség felé elsődlegesen azt indítványozta, hogy a felperest más munkakörben foglalkoztassák és amennyiben ez nem megoldható, akkor szüntessék meg a munkaviszonyát.

Az alperes a 2012. január 23-án kelt rendes felmondásával megszüntette a felperes munkaviszonyát. Indokolása szerint a felperes napi munkafeladatai közé tartozott a közbeszerzési hirdetmények, egyéb pályázatok folyamatos figyelése. A felperes az utóbbi időben több pályázati kiírást, ajánlattételi felhívást nem észlelt, ami az alperesi cég tevékenységi körét érintette és a társaság profiljába vágott, úgymint a Ny.M.J.V. Polgármesteri Hivatalának takarítása című védett szervezeteknek 2011. november 28-án, és az E.H.N. Zrt. takarítás menedzsmenti feladatok ellátására 2011. november 28-án kiírtat. A vezetőség több kiírásról nem kapott információt, illetve más külső forrásból késve értesült a nem kellő körültekintéssel végzett hirdetményfigyelés következtében, ezzel ellehetetlenítve az időben történő felkészülést és a pályázatok kidolgozását. Az alperesnek nem állt érdekében ebben a munkakörben olyan személyt foglalkoztatni, akiben nem bíz meg. A felperes a munkáját nem a tőle elvárható gondossággal és körültekintéssel végezte.

Az elsőfokú bíróság a tényállásában rögzítette azt is, hogy csak a Ny.M.J.V. Polgármesteri Hivatal takarítási feladataival kapcsolatos pályázat benyújtására lett volna az alperes alkalmas azzal, hogy csak az ajánlati határidő teljes szakasza lett volna erre elég. Ezt a pályázatot R.T.-nak kellett volna először észlelnie. A felperes terhére csak a két fenti pályázat figyelésének elmulasztását róttá az alperes, melyek azelőtt az időpont előtt jelentek meg, mint ahogy a felperest ténylegesen megbízták a pályázatok figyelésével. A felperes által a felmondás jogellenességének megállapítása iránt indított perben az első fokú bíróság a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (rég. Mt.) 89. § (1)-(3) bekezdésére, 101. § (1), (4) és (5) bekezdéseire, 103. § (1) bekezdésére, 104. § (1) bekezdésére, 152. §-ára alapítottnan hozta meg az ítéletét.

A felmondás oka részben valós, azonban nem okszerű. Álláspontja szerint a felperes terhére olyan pályázatok figyelésével

kapcsolatos mulasztásokat róttak, amelyek részben nem feleltek meg az alperesnek. A felmondás több pályázat figyelésének elmulasztására hivatkozik, azonban az eljárás során az alperes maga is csak két pályázatot tudott megjelölni, ezek is korábban jelentek meg, mint ahogy a pályázatok figyelésével a felperest megbízták, ráadásul az egyik pályázat az alperesnek nem lett volna megfelelő. A perbeli időszakban az iroda költözésével kapcsolatos feladatokat is kapott a felperes. Közvetlen munkahelyi vezetőjének is figyelnie kellett a pályázatokat, azonban vele szemben az alperes a perbeli pályázatokkal kapcsolatban nem alkalmazott felmondást. Valótlan a felmondás azon indoka, mely szerint a felperesben a bizalom megrendült, ugyanis a közvetlen felettesében sem rendült meg a bizalom, vele szemben felmondást nem alkalmaztak, mert nem figyelte megfelelően a pályázatokat. Ezért ez az indok nem valós és nem okszerű. A felperes közvetlen munkahelyi felettese a felperes más munkakörbe való helyezését javasolta elsősorban.

Mindezek alapján az alperes jogellenesen szüntette meg a felperes munkaviszonyát. Az elsőfokú bíróság a jogsértés súlyára hivatkozással a munkaviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményeként 12 havi átlagkereset megfizetésére kötelezte az alperest.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró Nyíregyházi Törvényszék a 4.Mf.20.604/2013/3. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és az alperes által fizetendő 12 havi juttatást 8 havi átlagkeresetre leszállította, egyebekben a munkaügyi bíróság ítéletét helybenhagyta és az alperest a másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte.

Hivatkozása szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a tényállást, az alkalmazott jogszabályok körét, és részben helytálló következtetést vont le.

Kifejtette, hogy az Mt. 89. § (2) bekezdése értelmében a munkáltató köteles felmondását megindokolni. Az indokolásból a felmondás okának világosan ki kell tűnnie. Vita esetén a felmondás indokának valóságát és okszerűségét a munkáltatónak kell bizonyítania.

A munkaügyi bíróság jogszerűen tájékoztatta az alperest arról, hogy a felmondás indokolásában foglaltak körében neki kellett azt bizonyítania, hogy már 2011. november 28. előtt megbízta a felperest a takarításra kiírt pályázatok figyelésével. Írásban nem kapott erre utasítást, az alperes álláspontját csak a korábbi közvetlen felettese vallomása támasztotta alá, de a felperes vitatta annak megalapozottságát. Annyit ismert el, hogy 2011. december 1-jén bízták meg azzal, hogy figyelje a takarításra kiírt pályázatokat, korábban az ilyen pályázatok közül csak a Gy. Polgármesteri Hivatal által kiírt pályázatot kellett figyelnie.

Az alperesnek a felperes részbeni elismerésével szembeni állítását egy tanú nyilatkozata nem támasztja alá a Pp. 206. §-a alapján, ezért jogszabálysértés nélkül állapította meg azt a munkaügyi bíróság, hogy az alperes nem tudta bizonyítani a felmondásban szereplő indok valóságát és okszerűségét.

Amennyiben a munkavállaló nem kéri, akkor a bíróság mellőzi a visszahelyezését és a munkaviszony a jogellenességet megállapító határozat jogerőre emelkedésének a napján szűnik meg [Mt. 100. § (5) bekezdés].

Annyiban találta részben alaposnak a fellebbezést, hogy a 12 havi átlagkereset megfizetésére kötelezése az alperesnek eltűlzott, mert a felperes felmondási ideje 2012. március 26-án járt le, és ezt követően rövid időn belül ismételten munkaviszonyt tudott létesíteni határozott időre, magasabb nettó jövedelemért, mint amelyet az alperestől kapott. Mivel a felperes munkaviszonya az alperesnél hosszabb ideig állt fenn, indokolt volt az átlagos 6 havi juttatásnál magasabb arányban, 8 hónapban megállapítani a felperest megillető átalánykár összegét.

Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítéletet elsődlegesen - az elsőfokú ítéletre is kiterjedően - kérte hatályon kívül helyezni és a felperes keresetét elutasítani, másodlagosan kérte a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezni és a másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat meghozatalára utasítani. Felperest kérte perköltségében marasztalni.

Hivatkozása szerint a felmondás jogellenességének megállapítása tekintetében a jogerős ítélet a Pp. 206. § (1) bekezdésébe és 221. § (1) bekezdésébe ütközik.

Hivatkozott arra, hogy a felperes munkaviszonyának megszüntetésére azért került sor, mert a felperes a részére a munkahelyi vezetője által kiadott munkafeladatnak, az alperest érintő pályázatok kiírása figyelésének nem tett eleget. A konkrét munkafeladattal történt megbízás időpontjában és azt követően két olyan pályázat is volt, melyre jelentkezhetett volna az alperes, de ennek ellenére a felperes ezekről nem tájékoztatta az alperest, annak ellenére, hogy megbízása idején ezek már megjelentek, így amennyiben az utasításnak eleget tett volna, az alperes ezekről tudomást szerzett volna. A felperes munkaviszonyának megszüntetésére ezen munkavégzéssel kapcsolatos mulasztása, a bizalom megrendülése miatt került sor.

Megalapozatlanul hivatkozott arra az elsőfokú bíróság, hogy a két pályázat korábban jelent meg, mint ahogy a pályázatok figyelésével a felperest megbízták. A felperesnek a munkahelyi vezetője által adott megbízás alapján, amennyiben megfelelő gondossággal jár el, és eleget tesz a munkavégzésre vonatkozó utasításnak, elegendő ideje lett volna már megjelent pályázatokat észlelni és jelezni. A felperesi hanyag munkavégzés tekintetében nincs jelentősége annak, hogy a pályázatok, vagy a pályázatok közül egy az alperesnek nem volt megfelelő, mivel az ügyben az a tény, hogy felperes nem tett eleget a munkahelyi vezetője utasításának.

Megalapozatlannak tartotta a másodfokú bíróság azon indokolását, hogy az alperesnek kellett volna azt bizonyítania, hogy olyan utasítást adott a felperes részére, hogy a 2008. december 1. előtt megjelent pályázatokat visszamenőlegesen nézze át, és erről adjon a vezetőségnek tájékoztatást, mivel az ügyben egyértelmű, hogy a

felperes vezetői utasítást kapott konkrét munkafeladat elvégzésére, ennek azonban nem tett eleget, és ezért a munkáltató által vélelmezetten jelentős bizalomvesztés következett be. A felmondás oka teljeskörűen valós, egyértelmű okszerű és a felperes magatartásával összefüggő.

A már megjelent pályázatokat 2011. december 1-ét követően a felperesnek „észlelnie” kellett volna és jeleznie a vezetőjének. A Ny.M.J.V. Polgármesteri Hivatala által kiírt pályázat benyújtási határideje 2011. december 12-e, míg a másik pályázaté december 22-e volt, így lehetősége lett volna ezeken az alperesnek elindulnia, melytől a felperes kötelezettségszegése miatt esett el.

A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében kérte a jogerős ítéletet hatályában fenntartani és az alperest perköltségben marasztalni.

Hivatkozása szerint mind az első-, mind a másodfokú bíróság jogszerűen járt el, és az alperes felülvizsgálati kérelme megalapozatlan, az abban írtakról a bíróságok már rendelkeztek ítéleteikben.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatta felül a Pp. 275. §-ának (2) bekezdése értelmében. A Pp. 272. § (2) bekezdése kimondja, hogy a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, azt, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni - a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett -, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében jogszabálysértésként a Pp. 206. § (1) bekezdését és a Pp. 221. § (1) bekezdését jelölte meg.

A Pp. 206. § (1) bekezdése kimondja, hogy a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el.

A Pp. 221. § (1) bekezdése szerint az ítélet indokolásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyeken a bíróság ítélete alapszik. Meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, végül utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tényt nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte.

A perben becsatolt iratok és a felek nyilatkozatai alapján ténszerűen megállapítható volt, hogy a felperes feladatát képezte 2011. december 1-től a pályázatok figyelése, ezt megelőzően ezen feladatot kizárólag R.T., a felperes közvetlen munkahelyi vezetője

látta el. A fenti időpontot megelőzően, 2011. november 28-án két pályázati kiírás jelent meg. Az egyik a Ny.M.J.V. Polgármesteri Hivatalának takarítására, a másik az E.H.N. Zrt. „Takarításmenedzsmenti feladatok ellátása”-ra kiírt pályázat volt. A pályázatokat sem a felperes, sem R.T. nem vette észre, arról a munkáltató külső helyről származó információ útján értesült.

Mindezek alapján valós volt a felmondás azon indoka, hogy a felperes napi munkafeladatai közé tartozott a pályázatok figyelése és volt bizonyítottan két pályázat, ajánlattételi felhívás, melyeket nem észlelt annak ellenére, hogy az az alperes tevékenységi körét érintette.

Ugyanakkor R.T. tanú vallomása alapján megállapítható volt, hogy a Ny.M.J.V. Polgármesteri Hivatala tekintetében kiírt pályázatot az alperes csak akkor tudta volna elkészíteni, ha az ajánlattételi határidő teljes időtartama a rendelkezésére állt volna (jegyzőkönyv 6. oldal), azaz a pályázati kiírást már a kiírásának napján, 2011. november 28-án észre vették volna. Ezen a napon még nem volt a felperes kötelezettsége a pályázatok figyelése, ennek ellenkezőjét az alperes a perben nem tudta eredményesen bizonyítani.

Az E.H.N. Zrt. „Takarításmenedzsmenti feladatok ellátása” elnevezésű pályázaton az alperes nem tudott volna elindulni annak összetettsége folytán, mint ahogy azt R.T. vallomásában megerősítette (jegyzőkönyv 5. és 6. oldala).

A fentiekre tekintettel megállapítható ugyan, hogy a felperes két esetben a munkaköri kötelezettségébe tartozó pályázatfigyelési kötelezettségének nem tett eleget, melyre az alperes valóban hivatkozott a felmondásában, azonban figyelemmel arra, hogy az egyik pályázaton az alperes el sem tudott volna indulni, a másikon pedig a felperes mulasztásától függetlenül már nem lett volna ideje indulni, a felperes által elkövetett kötelezettségszegés nem volt olyan súlyú, mely a bizalomvesztést okszerűen, kellő mértékben alátámasztotta volna. Mivel a felmondás indoka valós volt, de nem volt okszerű, ezért a másodfokú bíróság jogszabálysértés nélkül hagyta helyben az elsőfokú bíróság ítéletét (Mt. 89. §).

A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet, miután az a jogszabályoknak megfelelt a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperes perköltség fizetési kötelezettsége a Pp. 78. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Az alperes személyes illetékmentességére tekintettel a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli a felülvizsgálati eljárási illetéket.

Budapest, 2014. november 26.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Bagjos Csaba s.k. előadó bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró
A kiadmány hiteléül:Nné tisztviselő

